

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Z. K., B.**, IČO: X., *zastúpeného: advokátom Mgr. M., advokátska kancelária U.*, proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky, Nová ulica č. 13, Banská Bystrica**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. k. I/228/8243-50775/2009/993169-r zo dňa 5.5.2009, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/68/2009-85 z 30. novembra 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/68/2009-85 z 30. novembra 2010 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na nové konanie a rozhodnutie.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom krajského súdu bola zamietnutá žaloba, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného a prvostupňového rozhodnutia správcu dane, dodatočného platobného výmeru Daňového úradu Ružomberok č. 661/230/25992/2008/Ros-X/292 zo dňa 07.08.2008, ktorým správca dane na základe výsledkov daňovej kontroly vyrubil žalobcovi podľa § 44 ods. 6 písm. b) bod 1 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o správe daní“) rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie december 2005 v sume 1 171 875,- Sk. Správca dane v rámci daňovej kontroly zistil

u žalobcu porušenie § 49 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o DPH“), tým že si odpočítal daň z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) z faktúr vystavených dodávateľmi S. Slovakia, s.r.o., M. a S.T., a.s., Krupina za dodávky veľkého množstva tovarov – vína, džúsov, minerálnych vôd, ktorých dodanie nebolo preukázané. Prvostupňový správny orgán vykonal rozsiahle dokazovanie, okrem iného aj formou dožiadania príslušných daňových úradov spravujúcich ako daňové subjekty vyššie uvedených dodávateľov žalobcu ako i odberateľa žalobcu, spoločnosti H. s.r.o. Zvolen. V rámci preverovania skutočností rozhodujúcich pre správne určenie kontrolovanej daňovej povinnosti bola preverovaná preprava dodávaného tovaru, jeho vyskladnenie, platby za predmetný tovar, a to v smere dodania tovaru žalobcovi ako i predaja od žalobcu jeho odberateľovi. Uvedeným dokazovaním v rámci daňovej kontroly vyšlo najavo, že sa žalobcom deklarované zdaniteľné plnenia neuskutočnili a taktiež, že tovar nedodali osoby, ktoré vystavili faktúry.

Krajský súd pri rozhodovaní o žalobe vykonaním súdneho prieskumu zákonnosti napadnutých rozhodnutí ako i procesného postupu predchádzajúceho ich vydaniu dospel k názoru, že k poskytnutiu deklarovaného tovaru nedošlo, žalobca pri preukazovaní uskutočnenia zdaniteľného plnenia neunesol dôkazné bremeno, keďže právne relevantným spôsobom nepreukázal, že prijaté zdaniteľné plnenie sa uskutočnilo. Zo strany žalobcu nebola splnená základná podmienka nároku na odpočet DPH a nesplnil podmienky nároku na odpočet dane. Podľa prvostupňového súdu, pokiaľ u správcu dane vznikli pochybnosti, či dodávatelia žalobcu uskutočnili zdaniteľné plnenia žalobcom v daňovom priznaní deklarované, potom nepostačovalo na strane žalobcu predložiť obchodné zmluvy spolu s dodatkami a faktúry. Žalobca mal v daňovom konaní predložiť také dôkazy, ktoré by spornú otázku uskutočnenia zdaniteľného plnenia preukázali v jeho prospech, avšak túto povinnosť si žalobca nesplnil. Správca dane je povinný u každého deklarovaného zdaniteľného plnenia overovať danú obchodnú transakciu nie len u odberateľa, ale i na strane dodávateľa. Pokiaľ nie je na strane dodávateľa preukázané, že k zdaniteľnému plneniu došlo a z toho titulu aj k odvodu dane na výstupe, nemôže byť priznaný nárok na odpočet dane na vstupe, ktorá nebola do štátneho rozpočtu odvedená.

Proti rozsudku krajského súdu žalobca podal prostredníctvom právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote odvolanie z dôvodu podľa § 250j ods. 2 písm. a) Občianskeho

súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a navrhuje napadnutý rozsudok zmeniť tak, že sa v plnom rozsahu vyhovie petitu jeho žaloby.

Žalobca v odvolaní proti rozsudku krajského súdu namietal, že :

- postupom prvostupňového súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom a vyjadriť sa ku všetkým v konaní vykonaným dôkazom. Uvedené porušenie procesných práv žalobca vidí v tom, že až z odôvodnenia napadnutého rozsudku zistil, že žalovaný podal k obsahu jeho žaloby písomné vyjadrenie spolu s prílohami, pričom toto vyjadrenie a ani prílohy mu neboli doručené pred pojednávaním, aby sa k ich obsahu mohol vyjadriť a dostatočne sa pripraviť na konanie pred súdom. Je pravdou, že žalobca na písomnú výzvu súdu súhlasil s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania, avšak v tom čase nevedel, že súd si od žalovaného vyžiadal vyjadrenie k žalobe a toto mu bolo aj s prílohami zaslané. V opačnom prípade by nesúhlasil s rozhodnutím súdu bez nariadenia pojednávania, aby sa mohol k vyjadreniu žalovaného a zaslaným dôkazom vyjadriť. Z uvedeného dôvodu žalobca namieta porušenie jeho základného práva vyplývajúceho z čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, ale aj porušenie princípu kontradiktórnosti a princípu rovnosti zbraní ako základných definičných prvkov práva na spravodlivé súdne konanie. V súvislosti s uvedeným porušením jeho procesných práv zo strany prvostupňového súdu žalobca poukazuje na právne závery obsiahnuté v nálezoch Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 136/08 a č. k. III. ÚS 202/02 a v rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva GOC. c/a Turecko č. 36590/90 z 11.7.2002.
- krajský súd na základe predložených dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vzhľadom k tomu vec nesprávne právne posúdil. Podľa názoru žalobcu krajský súd aj žalovaný svojvoľne extenzívne vykladajú ustanovenia zákona o DPH v neprospech žalobcu. Žalobca má za to, že zákon o DPH taxatívnym spôsobom vymenováva podmienky, za ktorých je možné uplatniť si nadmerný odpočet a žalobca tieto podmienky riadne splnil, predložil faktúry od dodávateľov tovaru a dodacie listy (ktoré žalobca už považuje nad rámec zákona o DPH). Zo strany správcu dane požadovanie predloženia ďalších dokladov preukazujúcich pohyb tovaru, jeho skladovanie, prepravu, úhradu za dodaný tovar, sú nad rámec zákona o DPH a podľa žalobcu nie sú podstatné pre preukázanie uskutočnenia zdanieľného plnenia a nároku na odpočet dane. Žalobca sa nestotožňuje

s názorom krajského súdu a žalovaného, aby žalobca za účelom preukázania svojich tvrdení zhaňal účtovné doklady od svojich dodávateľov a taktiež nemôže niesť zodpovednosť za to, že jeho dodávatelia si neplnia povinnosti a nevedú riadne účtovníctvo. Žalobca v daňovom konaní predložil faktúry o cene dodaného tovaru v zmysle predložených uzavretých zmlúv na dodávku predmetného tovaru, predložil dodacie listy a okrem uvedeného, dodanie tovaru bolo potvrdené výpoveďami štatutárnych zástupcov dodávateľa. Z uvedeného dôvodu žalobca nevidí dôvod na predkladanie ďalších dôkazov z jeho strany, nakoľko splnenie podmienok na odpočet dane riadne preukázal.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu proti rozsudku krajského súdu písomne nevyjadril.

Podľa čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Podľa čl. 48 ods. 2 prvá veta Ústavy SR každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa § 114 ods. ods. 2 OSP v rámci prípravy pojednávania súd doručí návrh na začatie konania (žalobu) odporcovi (žalovanému) spolu s rovnopisom a prílohami návrhu do vlastných rúk a poučí účastníkov podľa § 120 ods. 4. Vyjadrenie odporcu súd bezodkladne odošle navrhovateľovi.

Podľa § 250d ods. 1 OSP predseda senátu vyžiada spisy žalovaného správneho orgánu, ktorý je povinný bez meškania ich predložiť spolu so spismi správneho orgánu prvého stupňa.

Podľa § 250e OSP, ak nedôjde k vybaveniu žaloby spôsobom uvedeným v § 250d ods. 2 a 3, doručí súd žalovanému rovnopis žaloby. Predseda senátu môže nariadiť žalovanému, aby sa k obsahu žaloby vyjadril v lehote, ktorú zároveň určí.

Podľa § 15 ods. 10 zákona o správe daní o výsledku zistenia z daňovej kontroly alebo o určení dane podľa pomôcok vyhotoví zamestnanec správcu dane protokol, ktorý doručí podľa § 17 alebo § 17a kontrolovanému daňovému subjektu spolu s výzvou na vyjadrenie sa

k protokolu a na jeho prerokovanie; vo výzve určí dátum prerokovania protokolu, pričom prerokovanie protokolu sa môže uskutočniť až po uplynutí lehoty na vyjadrenie kontrolovaného daňového subjektu k tomuto protokolu. Kontrolovaný daňový subjekt je oprávnený písomne sa vyjadriť k protokolu najneskôr do ôsmich pracovných dní odo dňa jeho doručenia. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť. Ak sa kontrolovaný daňový subjekt písomne vzdá práva na vyjadrenie k protokolu alebo požiada správcu dane o prerokovanie protokolu v lehote kratšej, ako je určená vo výzve na prerokovanie protokolu, môže zamestnanec správcu dane na požiadanie kontrolovaného daňového subjektu prerokovať protokol aj v kratšej lehote. Ak sa kontrolovaný daňový subjekt v deň určený vo výzve nemôže zúčastniť na prerokovaní protokolu, je povinný určiť si na tento účel zástupcu. Správca dane je oprávnený na základe písomného vyjadrenia kontrolovaného daňového subjektu alebo z vlastného podnetu v protokole opraviť chyby a iné nesprávnosti najneskôr v deň jeho prerokovania s kontrolovaným daňovým subjektom alebo s jeho zástupcom. Vyjadrenie kontrolovaného daňového subjektu k protokolu podľa druhej vety vrátane jeho vyhodnotenia správcom dane správca dane zaznamená v dodatku k protokolu. Dodatok k protokolu je súčasťou protokolu.

Podľa § 15 ods. 11 písm. j) až l) zákona o správe daní protokol musí obsahovať dátum prerokovania protokolu, vlastnoručný podpis zamestnanca správcu dane, ktorý vykonáva daňovú kontrolu, vlastnoručný podpis kontrolovaného daňového subjektu alebo ním povereného zástupcu.

Podľa § 15 ods. 12 zákona o správe daní po prerokovaní protokolu protokol podpisuje kontrolovaný daňový subjekt alebo jeho zástupca a zamestnanec správcu dane. **Odmietnutie podpisu kontrolovaným daňovým subjektom alebo jeho zástupcom zamestnanec správcu dane v protokole zaznamená spolu s dôvodom odmietnutia, ak je mu známy.** Jedno vyhotovenie protokolu odovzdá zamestnanec správcu dane kontrolovanému daňovému subjektu alebo jeho zástupcovi. Deň prerokovania protokolu sa považuje za deň jeho doručenia. Ak kontrolovaný daňový subjekt alebo jeho zástupca odmietne protokol podpísať alebo prevziať, alebo sa sám alebo jeho zástupca nezúčastní na prerokovaní protokolu v deň určený vo výzve, považuje sa za deň prerokovania a doručenia protokolu deň, ktorý je určený vo výzve na prerokovanie tohto protokolu.

Podľa § 44 ods. 6 písm. b) bod 1 zákona o správe daní, ak sa u daňového subjektu vykoná daňová kontrola alebo opakovaná daňová kontrola, správca dane vydá do 15 dní od jej skončenia (§ 15 ods. 13) dodatočný platobný výmer, ak sa daň zistená po daňovej kontrole odlišuje od dane uvedenej v daňovom priznaní alebo dodatočnom daňovom priznaní alebo hlásení alebo dodatočnom hlásení alebo ak sa daň zistená po opakovanej daňovej kontrole odlišuje od dane vyrubenej správcom dane po daňovej kontrole, alebo ak sa odlišuje od rozdielu dane v dodatočnom platobnom výmere.

Najvyšší súd ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je založený na nedostatočnom preskúmaní dodržania zákonom určeného postupu potrebného pre posúdenie zákonnosti rozhodnutia žalovaného ako i konania, ktoré predchádzalo vydaniu prvostupňového správneho rozhodnutia. Podľa ustálenej súdnej praxe je povinnosťou žalovaného predložiť súdu kompletný, zažurnalizovaný administratívny spis, na základe ktorého súd môže posúdiť postup správneho orgánu a všetky podklady rozhodujúce pre vydanie rozhodnutia.

Krajský súd sa však uspokojil s neúplnou spisovou dokumentáciou prvostupňového správneho orgánu, ktorého zákonnosť rozhodnutia bola predmetom súdneho prieskumu. Z obsahu priloženej kópie protokolu o výsledku daňovej kontroly za predmetné zdaňovacie obdobie DPH vyplýva dátum vypracovania tohto protokolu, dátum jeho prerokovania so žalobcom, nachádzajú sa v ňom podpisy zamestnancov správcu dane, ktorí ho vypracovali, avšak podpis žalobcu ako kontrolovaného daňového subjektu, osvedčujúci jeho účasť na prerokovaní protokolu, v ňom uvedený nie je. Správca dane v dodatku č. 1 k protokolu o výsledku daňovej kontroly síce uvádza, že žalobca podal dňa 16.07.2008 písomné vyjadrenie k protokolu, avšak opäť na dodatku k protokolu podpis žalobcu chýba. V administratívnom spise predloženom prvostupňovému súdu sa nenachádza doklad o doručení protokolu o výsledku daňovej kontroly žalobcovi spolu s výzvou správcu dane na jeho prerokovanie a vyjadrenie sa k nemu, doklad o ich doručení žalobcovi, zápisnica o záverečnom prerokovaní protokolu a dodatku k protokolu so žalobcom alebo s jeho splnomocneným zástupcom ako i poznamenanie, že žalobca odmietol podpísať protokol, či už bez uvedenia dôvodu, prípadne z akých dôvodov tak učinil. Taktiež sa v spise nenachádza správcom dane spomenuté písomné vyjadrenie žalobcu k protokolu. Všetky spomenuté listinné dôkazy z administratívneho spisu by mali svedčiť o dodržaní zákonného postupu

správcom dane predchádzajúceho ukončeniu daňovej kontroly podľa vyššie citovaných ustanovení § 15 ods. 10 až ods. 12 zákona o správe daní a ako i o dodržaní základných procesných práv žalobcu na oboznámenie sa s výsledkami daňovej kontroly a o poskytnutí mu možnosti účinne sa brániť, prípadne predkladať dôkazy alebo navrhovať ich vykonanie na preukázanie jeho tvrdení. Dodržanie uvedeného postupu nie je zanedbateľné z hľadiska kompletnej prípravy na začatie vyrubovacieho konania podľa § 44 zákona o správe daní s prihliadnutím na skutočnosť, že daňový subjekt v daňovom konaní znáša dôkazné bremeno.

Odvolací súd v spise krajského súdu v prejednávanej veci nenašiel zmienku o preverovaní vyššie uvedeného procesného postupu pred ukončením daňovej kontroly vyžiadanim si doplnenia chýbajúcich listinných dôkazov od žalovaného, prípadne správcu dane. Pritom v administratívnom spise možno zistiť námietky žalobcu ku kontrolným zisteniam až z obsahu jeho odvolania proti dodatočnému platobnému výmeru, takže prvostupňový súd taktiež nemohol preveriť, či sa správca dane v dodatku k protokolu o výsledku daňovej kontroly vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami žalobcu.

Krajský súd teda rozhodol bez toho, aby sa zaoberal všetkými podkladmi, na základe ktorých bolo vydané žalobou napadnuté a súdom preskúmané rozhodnutie v tejto veci. Bez úplnej spisovej dokumentácie, z ktorej bude tiež zistiteľná aj miera a spôsob oboznámenia žalobcu s podkladmi rozhodnutia vo veci preskúmaného rozhodnutia nie je možné posúdiť ani vecnú stránku rozhodnutia (skutkovú a právnu). Odvolací súd sa preto v danom štádiu konania vecnou stránkou sporu ani nezaoberal.

Vo vzťahu k odvolacej námietke žalobcu, že mu bola postupom prvostupňového súdu, t. j. nedoručením mu vyjadrenia žalovaného k podanej žalobe a príloh k vyjadreniu, odňatá možnosť konať pred súdom a vyjadriť sa ku všetkým v konaní vykonaným dôkazom, odvolací súd konštatuje, že s prihliadnutím na potrebu doplnenia dokazovania pred krajským súdom v spojení s charakterom súdneho prieskumu zákonnosti správnych rozhodnutí, sa nemôže jednoznačne vyjadriť, či pri príprave na rozhodnutie vo veci bolo jeho procesné právo porušené.

Odvolací súd zaujme všeobecné stanovisko k právnej argumentácii žalobcu ohľadne namietaného porušenia jeho práva konať pred súdom a vyjadriť sa ku všetkým v konaní vykonaným dôkazom.

Ohľadne skúmania namietaného porušenia procesného práva žalobcu je potrebné vychádzať z charaktere a potrieb správneho súdnictva, t. j. kasačnej kontroly zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy. Miera kontradiktórnosti v tomto súdnom konaní nie je taká vysoká ako v prípade meritórneho rozhodovania súdov v sporových občianskoprávných konaniach, v ktorých obe strany sporu majú povinnosť dokazovať svoje tvrdenia na preukazovanie svojho nároku alebo účinnej obrany proti tvrdeniu protistrany. Z uvedeného dôvodu je povinnosťou súdu podľa § 114 ods. 2 OSP v rámci prípravy pojednávania bezodkladne zaslať vyjadrenie odporcu navrhovateľovi spolu s predloženými dôkazmi, aby mali obe strany sporu zachované práva garantované čl. 48 ods. 2 Ústavy SR.

V správnom súdnictve súdy preskúmajú zákonnosť žalobou napadnutých správnych rozhodnutí ako i postupov predchádzajúcich ich vydaniu, kedy je už skutkový stav známy a vyplýva z obsahu administratívneho spisu a dokazovanie sa vykonáva len výnimočne. Pre súd je v rámci správneho prieskumu zákonnosti napádaných rozhodnutí orgánov verejnej správy rozhodujúci skutkový stav, ktorý bol zistený v správnom konaní a teda bol tu v čase vydania správneho rozhodnutia (§ 250i ods. 1 a 2 OSP). V tomto súdnom konaní OSP explicitne neprikazuje súdu zaslať vyjadrenie žalobcu a ním zaslaný administratívny spis žalobcovi, nakoľko žalobcovi sú dôvody správneho rozhodnutia známe ako i obsah administratívneho spisu a dôkazov, ktoré sú jeho súčasťou. To však nebráni súdu, aby zaslal žalobcovi vyjadrenie žalovaného, pokiaľ sú v ňom obsiahnuté nové dôvody a právna argumentácia žalovaného ako i dôkazy žalobcovi dosiaľ neznáme. Je na rozhodnutí prvostupňového súdu, aký postup zvolí s prihliadnutím na obsah vyjadrenia žalovaného a priloženého administratívneho spisu.

Účastník správneho konania má podľa príslušných správnych procesných predpisov účinné práva a na druhej strane orgán verejnej správy má tomu zodpovedajúce povinnosti na zabezpečenie podmienok pre dostatočné zistenie skutkového stavu potrebného na rozhodnutie vo veci správneho konania. Účastník správneho konania môže využiť inštitút nahliadania do spisu, predkladania a navrhovania dôkazov na podporu jeho tvrdení, právo byť prítomný pri vykonávaní dôkazov, klásť svedkom otázky, právo byť informovaný o výsledku vykonaného dokazovania a vyjadriť sa k nemu, právo podávať riadne a mimoriadne opravné prostriedky proti administratívnym rozhodnutiam, atď. Z uvedeného dôvodu je účastníkovi správneho konania v čase podania správnej žaloby spravidla známy skutkový stav zistený v správnom konaní, obsah administratívneho spisu ako i právna argumentácia žalovaného orgánu verejnej správy. Taktiež právnenému zástupcovi žalobcu, ktorý v konaní podľa II. Hlavy

V. časti OSP musí byť zastúpený advokátom, je zo znalosti príslušných ustanovení OSP známe, že súd prvého stupňa vyžiada administratívny spis žalovaného a prvostupňového orgánu verejnej správy a spravidla si vyžiada vyjadrenie žalovaného k námietkam uvedeným v žalobe. Preto neobstojí námietka žalobcu, že by nedal súhlas na rozhodnutie vo veci bez nariadenia pojednávania, keby mal vedomosť o doručení vyjadrenia žalovaného súdu a že mu nebolo toto vyjadrenie s prílohami zaslané, nakoľko mal vedieť, že ak mu neboli zaslané, tak súd v rámci prípravy pojednávania zhodnotil, že vyjadrenie žalovaného neobsahuje žiadne nové skutočnosti a právnu argumentáciu, ku ktorej by bolo potrebné vyjadrenie žalobcu.

K nálezu Ústavného súdu SR č. k. II. ÚS 136/08 a rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva GOC. C Turecko č. 36590/90, ktorými žalobca podporuje svoju argumentáciu, odvolací súd uvádza, že v oboch prípadoch sa jednalo o porušenie práva účastníka konania vyjadriť sa k vykonaným dôkazom (čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR) v rámci občianskoprávneho sporového konania, kedy v prvom prípade odvolací súd vykonal odvolacie pojednávanie v neprítomnosti sťažovateľky napriek tomu, že mala výslovný, súdu známy, záujem zúčastniť sa pojednávania a na ňom vyjadriť sa k novým doplneným listinným dôkazom predloženým odvolaciemu súdu. V druhom prípade odvolací súd v Turecku rozhodol o odvolaní bez nariadenia pojednávania a bez toho, aby dal na vedomie a na vyjadrenie sťažovateľovi písomné stanovisko hlavného verejného žalobcu (prokurátora), ktorý vstúpil do konania. Predmetné stanovisko prokurátora obsahovalo sťažovateľovi neznáme právne argumenty a návrhy, a preto bolo jeho nedoručením sťažovateľovi oslabené právo na súdnu ochranu ako i jeho možnosť účinnej obrany pred súdom.

Vzhľadom na charakter vyššie uvedených súdnych konaní, tieto nemožno bez ďalšieho v plnom rozsahu aplikovať na súdne konanie, ktorého predmetom je preskúvanie zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorého špecifiká sú vyššie uvedené.

Vo veci Nálezu ÚS SR č. III. ÚS 202/02-123 odvolací súd konštatuje, že ústavný súd v tomto konaní porušenie čl. 48 ods. 2 Ústavy SR vo vzťahu k sťažovateľovi nekonštatoval, nakoľko v predmetnej veci sa uvedenou námietkou sťažovateľ, ako sám ústavný súd uvádza, nezaoberal. Ústavný súd dôvodil v náleze tým, že rozsudok napadnutý ústavnou sťažnosťou

bol na základe mimoriadneho dovolania generálneho prokurátora zrušený ako i ústavný súd zrušil uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. Ns 1-10/02 z 29. apríla 2002, ktorým najvyšší súd rozhodol o námietke zaujatosti sťažovateľa, a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody úlohou prvostupňového súdu v ďalšom konaní bude doplniť dokazovanie v naznačenom smere tak, aby z obsahu predloženého administratívneho spisu priamo vyplývalo, že bol dodržaný zákonný postup pri ukončení daňovej kontroly.

Z týchto dôvodov podľa § 221 ods. 1 písm. h) OSP odvolací súd prvostupňový rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na nové konanie a rozhodnutie. Podľa § 224 OSP rozhodne prvostupňový súd aj o trovách odvolacieho konania.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. novembra 2011

JUDr. Ida H a n z e l o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková